

Sulkhan-Saba
Orbeliani Teaching University
Faculty of Business

INTERNATIONAL
SCIENTIFIC CONFERENCE

**FORMATION OF MODERN
ECONOMIC AREA: BENEFITS,
RISKS, IMPLEMENTATION
MECHANISMS**

Tbilisi, Georgia
April 29, 2016

SULKHAN-SABA ORBELIANI TEACHING UNIVERSITY
FACULTY OF BUSINESS

International Scientific Conference

**FORMATION OF MODERN ECONOMIC AREA:
BENEFITS, RISKS, IMPLEMENTATION MECHANISMS**

April 29, 2016

Proceedings of the Conference

Tbilisi – 2016

Organising Committee

Natia Gogolauri	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Business, Sulkhan-Saba Orbeliani Teaching University (SABAUNI), Georgia.
Ekaterine Natsvlashvili	Ph.D. Professor of Management, Sulkhan-Saba Orbeliani Teaching University, Director at the European Center of Law, Economic and Management, Tbilisi, Georgia.
Andrzej Pawlik	Dr hab., profesor nadzwyczajny, Kierownik Zakład Przedsiębiorczości i Innowacji, Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach, Polska.
Bogoyavlenska Yuliya	Ph.D, Assistant Professor in Economy, Department of Personnel Management and Labour Economics Zhytomyr State Technological University, Ukraine.
Galina Ulian	Professor, Dr. of Economics, Dean of Faculty of Economic Sciences, State University of Moldova.
Fitim Deari	Ph.D, Assistant Professor in Finance and Accounting, South East European University, Tetovo, Republic of Macedonia.
Kostyantyn Shaposhnykov	Professor, Dr. of Economics, Head of Black Sea research Institute of Economy and Innovation, Ukraine.
Lina Pielene	Associate professor of Marketing, Dr. of Economics, Department of Marketing, Vytautas Magnus University, Lithuania.
Jan Žukovskis	Associate Prof., Dr. of Economics, Head of Business and Rural Development Management Institute, Aleksandras Stulginskis University, Kaunas, Lithuania.
Martina Diesener	Professor, Dr. of Economics, Head of Faculty of Economics and Management Science, Universitat Leipzig, Germany.
Olga Chwiej	Associate Professor, Dr. of Economics, freelancer scientist, Poland.

International Scientific Conference Formation of Modern Economic Area: Benefits, Risks, Implementation Mechanisms: Conference Proceedings, April 29, 2016. Riga: Baltija Publishing. 308 pages.

CONTENTS

ECONOMIC THEORY AND NOBELELOGY: RECENT ADVANCES

ВПЛИВ ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ НА ХАРАКТЕР
ОСОБИСТОГО СПОЖИВАННЯ

Альошин В. Є., Аврамчук Л. А. 1

ПІРАМІДАЛЬНА МОДЕЛЬ ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНИХ
АСПЕКТІВ ВЧЕННЯ ПРО ПОСЛУГИ В СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ НАУЦІ

Вітренко А. О. 4

THE WORLD ECONOMY AND INTERNATIONAL ECONOMIC RELATIONS: THE DEVELOPMENT AND MAINTENANCE OF ECONOMIC SAFETY

СИСТЕМНІ ЕЛЕМЕНТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКСПОРТНОЇ
ЗЕРНОВОЇ СТРАТЕГІЇ З ПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Корженівська Н. Л. 8

DEVELOPMENT OF PERFORMANCE OF STATE-OWNED ENTERPRISES
IN A GLOBAL COMPETITIVE ENVIROMENT

Kornieieva I. V. 11

THE TENDENCIES OF TRANSNATIONALISM DEVELOPMENT
IN GEORGIAN CONTEXT

Kurashvili G., Goderdzishvili B. 14

АНАЛІЗ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ МІНІМІЗАЦІЇ ВПЛИВУ ОФШОРІВ
ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ

Лазнева І. О. 19

СИСТЕМА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ
В ТОРГІВЛІ ТОВАРАМИ ПОДВІЙНОГО ВИКОРИСТАННЯ

Лоза К. М., Скляр Н. М. 22

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ КРАЇН-ЕКСПОРТЕРІВ НАФТИ БЛИЗЬКОГО
СХОДУ ТА ПІВНІЧНОЇ АФРИКИ ДО ОБВАЛУ НАФТОВИХ ЦІН

Ніконенко У. М. 24

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ СВІТОВОЇ ВАЛЮТНОЇ СИСТЕМИ
В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Пахомова О. А. 28

СЕКТОРАЛЬНА ІНТЕГРАЦІЯ В СИСТЕМІ РЕФОРМУВАННЯ
РЕГІОНАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

Писаренко С. М. 31

ГЕОЕКОНОМІЧНА СТРАТЕГІЯ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Присяжнюк Ю. І., Трофимчук А. П. 35

ECONOMICS AND MANAGEMENT OF NATIONAL ECONOMY, NATIONAL MODELS OF ECONOMIC SYSTEMS

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ Нікуліна І. М.	38
ДО ПРОБЛЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ Піонтківський П. В.	41
МОТИВАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ Плотнікова М. Ф.	44
СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО ФОРМУВАННЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ ДІЯЛЬНОСТІ СПЕЦІАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗОН В УКРАЇНІ Редько К. Ю.	47
УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ УКРАЇНИ Дяченко М. І., Саковська О. М.	50
СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ДОДАНОЮ ВАРТІСТЮ У ЗЕРНОПРОДУКТОВОМУ ПІДКОМПЛЕКСІ АПК УКРАЇНИ Світовий О. М.	53
ОЦІНКА РІВНЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ХАРЧОВОЇ ГАЛУЗІ Фень К. С.	56
ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ Шербина Ю. О.	58

BUSINESS, TRADE, TOURISM AND BUSINESS CULTURE: PROBLEMS OF DEVELOPMENT OF THE BLACK SEA REGION

МЕРОПРИЯТІЯ ПО РОЗВИТКУ ГАСТРОНОМІЧЕСКОГО ТУРИЗМА В УКРАЇНІ Величко Л. Ю.	63
СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ Водянка Л. Д., Гуцул Д. В.	66

ECONOMY OF ENTERPRISE AND CORPORATE GOVERNANCE: MODERN TRANSFORMATION PROCESSES

РОЗРОБКА СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИМИ РИЗИКАМИ ПІДПРИЄМСТВА Барташевська Ю. М.	69
--	----

S	ОСОБЕННОСТИ ПРИМЕНЕНИЯ СБАЛАНСИРОВАННОЙ СИСТЕМЫ ПОКАЗАТЕЛЕЙ В УПРАВЛЕНИИ ПРЕДПРИЯТИЕМ	
	Батанова Т. В.	72
..... 38	ОБГРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ СТВОРЕННЯ СЛУЖБИ ВНУТРІШНІЙ МОНІТОРИНГ ТА КОНТРОЛЬ НА ПІДПРИЄМСТВІ	
	Білик І. Я.	75
..... 41	ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ РЕКРЕАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	
	Буслаєва Г. В.	79
..... 44	МОТИВАЦІЯ ПЕРСОНАЛУ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	
СТІ	Вербівська Л. В.	83
..... 47	НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ПРОГНОЗУВАННЯ ФОНДУ ДИВІДЕНДНИХ ВИПЛАТ НА ПІДПРИЄМСТВІ	
	Віннікова В. В., Віннікова В. А.	86
..... 50	TARIFF REGULATION OF UKRAINIAN MEAT-PROCESSING COMPANIES UNDER EXTENDING PROCESS OF EUROPEAN INTEGRATION	
	Vlasova K.M.	89
..... 53	КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ КЛАСТЕРНОГО АНАЛІЗУ ПІДПРИЄМСТВ ПОЛІГРАФІЇ	
	Воронкова І. Ю.	92
..... 56	BUSINESS VALUATION AS A TOOL OF ANTI-CRISIS FINANCIAL MANAGEMENT	
ОГО	Goi V. V., Vasyliev O. V.	94
ІНІ	РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ АПК УКРАЇНИ	
..... 58	Гудзь Ю. Ф.	97
ION	ADAPTATION OF THE CONCEPT OF ENTERPRISES VALUE MANAGEMENT TO ECONOMIC CONDITIONS OF UKRAINE	
	Davydov O. I.	100
..... 63	АНАЛІЗ ФОРМИРОВАНИЯ СТРУКТУРЫ МЕЖОРГАНИЗАЦИОННЫХ СЕТЕЙ	
	Данилович-Кропивницкая М. Л.	103
..... 66	ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ	
	Дробишева О. О.	106
S	КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ЗАСТОСУВАННЯ ЦІЛЬОВОГО ПІДХОДУ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	
..... 69	Ємельянов О. Ю., Петрушка Т. О.	109

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЩОДО РЕАЛІЗАЦІЇ ВИРОБЛЕНОЇ ПРОДУКЦІЇ ФЕРМЕРСЬКИМИ ГОСПОДАРСТВАМИ Льченко О. Е., Льченко Т. В.....	112
ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ РИЗИКУ Калугіна Н. А.....	114
НАУКОВО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ПОБУДОВИ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ Кобець Д. Л.....	118
ЕКОНОМІЧНІ ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА СОБІВАРТІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА Коваленко О. В., Острік Г. Ю.....	121
CREATIVE ECONOMY AND HUMAN CAPITAL: THE KNOWLEDGE MANAGEMENT ISSUES	
ПИТАННЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ Богашко О. Л.....	124
ЗНАНИЯ КАК ФАКТОР ПОВЫШЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ОРГАНИЗАЦИИ ДЛЯ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ Боровик М. В.....	127
ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ТВОРЧОЮ АКТИВНІСТЮ ПРАЦІВНИКІВ ПІДПРИЄМСТВА Василик Н. М., Кошій О. В., Герасим'як Н. В.....	130
НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ Вовк Т. В., Марова С. Ф.....	134
ФОРМИРОВАНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ИННОВАЦИОННОЙ СИСТЕМЫ В УКРАИНЕ И КИТАЕ: ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ Гайдученко Ю. А., Рядинская И. А.....	137
PROBLEMS OF MANAGEMENT AND MARKETING IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION	
CONCEPTUAL AND METHODOLOGICAL RECOMENDATIONS FOR IMPROVING OF MEDICAL AND SOCIAL INSURANCE MANAGEMENT Balakhashvili Zh.....	141
ROLE OF SOCIAL MARKETING IN UKRAINIAN BUSINESS Bezugla L. S.....	143
МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МАРКЕТИНГУ НЕКОМЕРЦІЙНИХ СУБ'ЄКТІВ Борисова Т. М.....	145
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ РЕКЛАМИ НА ТЕЛЕБАЧЕННІ Горська К. Є.....	148

CREATIVE ECONOMY AND HUMAN CAPITAL: THE KNOWLEDGE MANAGEMENT ISSUES

ПИТАННЯ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В УМОВАХ СТАНОВЛЕННЯ КРЕАТИВНОЇ ЕКОНОМІКИ

Богашко О. Л., к.е.н., доцент

Навчально-науковий інститут економіки та бізнес-освіти

Уманського державного педагогічного університету

імені Павла Тичини

м. Умань, Черкаська область, Україна

Зі становленням світової економіки, а відповідно і економічної науки, відбулось переосмислення цілей і завдань, засобів і критеріїв суспільного розвитку. В сучасних умовах прискорення темпів розвитку економіки, глобалізації та інтернаціоналізації економічних процесів все більшої актуальності набувають дослідження питань конкурентоспроможності пріоритетних чинників економічного зростання, критеріїв ефективності господарської діяльності в ринковому середовищі. Стан економіки, її інтенсифікація, прогрес визначаються інноваційною спроможністю та потенціалом суспільства.

Основою інноваційного потенціалу, його джерелом виступає людина і суспільство, тобто носії певного освітньо-кваліфікаційного рівня і морально-психологічних якостей, необхідних для реалізації успішного інноваційного впливу на природні ресурси, фінансові потоки та виробничі потужності в процесі здійснення господарської діяльності. У перспективі в умовах глобалізації та активізації міграційних процесів, країни змагатимуться між собою за якість життя, яка забезпечує формування та розвиток людського капіталу. У цьому контексті стає актуальним детальне вивчення умов формування та розвитку людського капіталу як базису інноваційної конкурентоспроможності на всіх рівнях національної та світової креативної економіки.

Людський капітал – це категорія, що на сучасному етапі найповніше відображає наукові погляди на роль і місце людини в економічній системі. Основним у визначенні людського капіталу є поняття капіталу як «самозростаючої вартості». Із цих позицій людина набирає функції капіталу лише тоді, коли стає суб'єктом економічної діяльності, тобто коли починає працювати, а інвестиції – приносити прибуток.

Людський капітал являє собою сукупність здібностей людини, які тісно пов'язані з його діяльністю. Однією з найважливіших властивостей людського капіталу є те, що він перебуває в безперервному розвитку. Людина здатна у відповідних межах керувати своїм розвитком застосовуючи саме ті здібності, які в даному випадку найбільш необхідні. Виокремлюють наступні види здібностей [1, с. 171]:

- інтелектуальні, які виявляються в здатності людини аналізувати й узагальнювати інформацію, яку вона має, та ту, яка надходить;
- трудові, серед яких переважають здібності обробки інформації щодо конкретних питань, за якими людина має вже достатньо інформації;
- фізичні, пов'язані зі здійсненням скоординованого впливу безпосередньо на предмети праці;
- інші здібності, пов'язані з тим, що деякі люди мають специфічні якості в значно більшій мірі, ніж інші.

Людський капітал у сфері креативної економіки – це оцінка втілених у людині здібностей приносити дохід шляхом використання інтелектуальних, трудових та інших здібностей, а також ресурсів, якими розпоряджається суспільство.

У теоретичному аспекті слід розрізняти поняття «людський капітал» за трьома рівнями:

- на особистісному рівні людським капіталом називаються знання та навички, які людина здобула шляхом здобуття освіти, професійної підготовки, практичного досвіду (використовуючи при цьому свої природні здібності) і завдяки яким вона може надавати цінні виробничі послуги іншим людям. На цьому рівні людський капітал можна порівняти з іншими видами особистої власності, яка приносить доходи, і його називають особистим, або приватним людським капіталом;
- на мікроекономічному рівні людський капітал являє собою сукупну кваліфікацію та професійні здібності всіх працівників підприємства, а також здобутки підприємства у справі ефективної організації праці та розвитку персоналу. На цьому рівні людський капітал асоціюється з виробничим і комерційним капіталом підприємства, бо прибуток отримується від ефективного використання всіх видів капіталу;
- на макроекономічному рівні людський капітал включає накопичені вкладення в такі галузі діяльності, як освіта, професійна підготовка та перепідготовка, служба профорієнтації та працевлаштування, оздоровлення тощо, є суттєвою частиною національного багатства країни. Цей рівень включає всю суму людського капіталу всіх підприємств та всіх громадян держави [2, с. 93].

На наш погляд людський капітал – це соціально-економічна категорія, яка характеризує сукупність сформованих і розвинутих унаслідок інвестицій продуктивних індивідуальних і суспільних здібностей, таких як, загальний стан здоров'я і фізична сила, освіченість і рівень інтелекту, трудовий досвід і працьовитість, організаційні і підприємницькі здібності, талант і обдарування, які цілеспрямовано використовується в тій чи іншій сфері суспільного виробництва, сприяють зростанню продуктивності праці й завдяки цьому впливають на зростання доходів як його власника, так і суспільства чи нації в цілому.

В зв'язку з цим, ми пропонуємо наступну структуру людського капіталу, що включає його класифікацію і поділ на види (рис. 1), яка, в теоретичному плані, допоможе більш повно розкрити сутність даного поняття, а в практичному – забезпечить можливості державного регулювання його розвитку.

Рис. 1. Класифікація людського капіталу за рівнями використання та структура його видів

Подальший розвиток теорії людського капіталу призвів до виникнення категорії «інтелектуального капіталу». Безсумнівно «особистий інтелектуальний капітал» є складовою «людського капіталу», адже сама людина є носієм інтелекту. Однак, в процесі трудової діяльності, під час виробництва товарів і послуг, «особистий інтелектуальний капітал» стає безособовим і перетворюється в надбання організації чи нації в цілому, набуваючи форми «організаційного капіталу», який, в свою чергу, в ході споживання продукції може стати основою створення «споживчого капіталу». «Інтелектуальний капітал нації» має здатність зберігатись і накопичуватись, а тому стає джерелом формування «особистого інтелектуального капіталу» наступних поколінь. Тому, на наш погляд, поняття «людський капітал» і «інтелектуальний капітал» доцільно розглядати у їх взаємодії на особистісному, мікро- та макро- рівнях в основі відтворювального підходу.

Формування та накопичення інтелектуального капіталу можливе при забезпеченні процесу інтелектуалізації людського капіталу, під яким розуміється процес поступового підвищення інтелектуального рівня людського капіталу на основі синтезу інформації, знань, умінь та навичок окремого індивіда, що відбувається для відповідності сучасним умовам отримання соціально-економічного ефекту від їх застосування [3, с. 5]

Інтелектуальний капітал є домінантою креативного економічного розвитку. Процеси його відтворення, нагромадження та управління ним визначають перспективи й орієнтири науково-технічного прогресу, створення новітніх видів виробництв.

Література:

1. Каменецкий В. А. Капитал (от простого к сложному) / В. А. Каменецкий, В. П. Патрикеев. – М.: Экономика, 2006. – 573 с.
2. Філатов В. М. Значення людського капіталу в забезпеченні інноваційного розвитку України / В. М. Філатов, Л. В. Височіна // Бізнес Інформ. – 2009. – № 12 (2). – Т. 2. – С. 92-94.
3. Височіна Л. В. Значення інтелектуального капіталу у формуванні нової стратегії розвитку економіки України / Л. В. Височіна // Бізнес Інформ. – 2009. – № 11 (1). Т. 1. – С. 21-23.

ЗНАНИЯ КАК ФАКТОР ПОВЫШЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ОРГАНИЗАЦИИ ДЛЯ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОГО РАЗВИТИЯ

Боровик М. В., к.э.н., доцент

Харьковский национальный университет городского хозяйства

имени А. Н. Бекетова

г. Харьков, Украина

В условиях глобальных изменений в экономических процессах, которые наблюдаются в современной экономике организациям необходимо уделять большое внимание знаниям, как фактору повышения конкурентоспособности и источнику получения конкурентных преимуществ за счет получения информации о состоянии внутренней и внешней среды и отношений между ними. Только благодаря пониманию собственных возможностей и того как они соотносятся с потребностями потребителей продукции, организация может развить свои конкурентные преимущества и повышать конкурентоспособность для обеспечения долгосрочного устойчивого развития. Организации должны постоянно и непрерывно исследовать свою деятельность, и ее связь с внешним окружением, что особенно актуально в условиях нестабильности.

Знания, в наиболее широком смысле, представляют собой осмысленные и классифицированы факты, принципы, процедуры получения информации и данных, примеры, средства объяснения и тому подобное. Они могут передаваться в виде инструкций, традиций и структурированной информации. Знание можно представить в виде накопленного опыта, то есть в виде теоретического и практического знания. Теоретические знания состоят из базовых концепций, гипотез, принципов, моделей которые были определены и обобщены ведущими

Izdevniecība "Baltija Publishing"
Lacplesa iela 41A, Rīga, LV-1011

Iespiests SIA "Izdevniecība "Baltija Publishing"
Parakstīts iespiešanai: 2016. gada 25. maijs
Tirāža 100 eks.